

SOHÁR PÁL
Elálcázott Álcák

*A pimasz vagány volt a legkedveltebb áruhája,
 de volt még néhány váltás,
 és ezek még mindig ott lógnak
 valahol egy szekrényben.*

*És a fiú? Nem, ő nem lóg már,
 őt a kötél nem keresi, a csillár
 egy másik szobába került,
 másik háborúba,*

*csak a gyomrát tudják megfojtani a pókhálók,
 nem a beleszorult jajt, sem a suttogó felhőket.
 Szent kapzsiság és kapzsi hit
 átvarázsolta aranyát.*

*És többé nem radirozta ki meztelenségét
 a fiú, és nem öltözteti koporsóba.
 Most már gyász kell
 hogy kergesse a saját farkát.*

*Más háború volt az. Azóta az áldozatok
 és a győztesek összeházasodtak és új
 háborúkat szültek,
 pimasz csaták öntik el a legelőket.*

Alkonyat fejest a Balatonba

Erzsinek a balatoni versműhely emlékére

*...felfordított
 felkiáltó jel amit
 piros krétával egy
 unatkozó gyerek-isten rajzolt
 egy nagy ónos tálon
 még mindig meleg
 a széles-arcú nyári nap
 kalapács ütéseitől...*

*...vagy lehetne egy
 egysoros haiku
 szavak nélkül
 fejest ugorva
 az egy-szemű tükörbe
 az üvegbe ami
 nem néz vissza
 a patinásodó égre...*